

JAK TO VIDÍM JÁ...

Téměř každý den ve spěchu absolvuji v mlékárně v našich Kosmonosích raut. Někdy se i zasměju, ale většinou je mi ouzko! Možná že příčinou je dnes již neplatná diagnóza 300 (nikoli pop-rocková česká kapela), v tom lepším případě. Někdy s názory nesouhlasím, ale to je můj problém. Chtěl bych se zamyslet nad (kontra)produktivností anonymních sdělení. Samozřejmě přemýšlím nad jejich obsahem, snažím se oddělit zrna od plev, někdy se i zardít, ale tento produktivně strávený čas je rozměňován usilovným přemítáním: Kdo to je? Znáám ho?

To Kulišákovi: už jsem myslel, že jsem Vás pro sebe odhalil a tak jsem uhodil na jednoho dobrého přítele. Ten to odmítl řka, že by to ani neuměl! Tak jste dále hádankou, budiž. Aspoň Vám mohu odpovídat, komentovat.

To profesoru Bizonovi Baskervill(e)skému: s Vámi to je horší, protože s Vámi se dá komunikovat jen zprostředkovaně, přes Kulišáka nebo Davida, což činím.

Kulišák mi jednou vzkázal, že sotva ho lze nazývat intelektuálem. Asi zbytečná skromnost. Vy se z toho nevyvlíknete a podle naposledy užitého nesmrtelného imperativu „Učit se, učit se, učit se“ jsem Vás primárně zařadil mezi kosmonoské pedagogy, spíše profesory. Z principu předběžné opatrnosti, vrozené nám všem správným ekologům, si Vás dovoluji takto titulovat. Ještě by Vám patřil titul avantgardního poety, jednou doufám vydáte „žeň mého veršování“. Koupím si ji! (máte Vy už doma Kalvacha?)

Takže milý profesore, tak trochu sarkastický pesimisto (?): jde o problém z kosmonoské topografie či lokální geografie: za mých dětských let jsme se dělili na hořeňáky a doleňáky. Stakorská, kde jsem bydlel a opět po pražském intermezzu bydlím, obě oblasti dělila. Ale protože jsme byli napadáni (a občas biti) spíše doleňáky, považovali jsme se za hořeňáky. Ale nevím, zda dle Vašeho členění patřím k severokosmonosákům. Sdělte mi to prosím brzy! Skoro z toho nespím.

Epilog: Pánové (klidně možná dámy) Kulišáku a profesore BB a další anonymové, nechte si svá inkognita! Jen prosím uznejte, že tyto mimikry vám ulehčují život v jinak chvályhodné lokálně

Tak trochu mlácení prázdné slámy. - Naše Kosmonosy

Napsal uživatel Václav Petříček
Úterý, 22 Říjen 2013 17:40

politické angažovanosti, proti glosátorům s otevřeným hledím. Komu čest tomu přes držku! Vám nikdo nepropíchne pneu, jako se to stalo mně. A to patřím k těm prudérním, chcete-li opatrným kritikům.

Václav Petříček v.r.

petricekva@seznam.cz